

วารสาร

สห
ค
จ
ว
ช
ต
ร

ศรีปทุม ชลบุรี

INTERDISCIPLINARY
SRIPATUM CHONBURI
JOURNAL

ปีที่ 8 ฉบับที่ 2
พฤษภาคม – สิงหาคม 2565

ISSN 2228-8007

วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี

INTERDISCIPLINARY SRIPATUM CHONBURI JOURNAL (ISCJ)

ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2565 ISSN 2228-8007

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี 79 หมู่ 1 ถนนบางนา-ตราด

ตำบลคลองตำหรุ อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000 โทรศัพท์ 0 3814 6123 โทรสาร 0 3814 6011

ที่ปรึกษา

รองอธิการบดี

บรรณาธิการบริหาร

ดร.บุษบา ชัยจินดา

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิชญ์ เลิศไทยตระกูล

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.พนิตสุภา ธรรมประมวล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนวัต ลิ้มปัทมาชัยกุล

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดร.ณัฐพัชร มณีโรจน์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เลขานุการ

รองศาสตราจารย์ประภัสสร คำสวัสดิ์

ฝ่ายตรวจบทความภาษาอังกฤษ

อาจารย์มนตรี พลเยี่ยม

ฝ่ายพิสูจน์อักษร / รูปเล่ม

ดร.พิชญา ทองอยู่เย็น

ฝ่ายอิเล็กทรอนิกส์

อาจารย์อดิศักดิ์ ภูญญาคง และนายสิทธิพงษ์ พุทธวงษ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่บทความทางวิชาการและบทความวิจัยที่มีคุณภาพ แสดงถึงประโยชน์ในเชิงทฤษฎี เพื่อให้ผู้สนใจสามารถนำไปพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ และแสดงถึงประโยชน์ในเชิงปฏิบัติที่ผู้ประกอบการในภาครัฐ ภาคธุรกิจ และผู้สนใจสามารถนำไปประยุกต์เพื่อสร้างมูลค่า ส่งเสริมพัฒนาองค์กรและธุรกิจ โดยมีขอบเขตของวารสารครอบคลุมเนื้อหาการบริหารธุรกิจ การบริหารปฏิบัติการ การบริหารการศึกษา การท่องเที่ยว การบัญชี นิเทศศาสตร์และการสื่อสาร และการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มุ่งเน้นการประยุกต์ศาสตร์แขนงต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่

2. เพื่อเป็นช่องทางบริการวิชาการแก่สังคมในฐานะสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ ระหว่างอาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการเป็นเวทีแลกเปลี่ยนผลงานทางวิชาการกับเครือข่ายสถาบันการศึกษา

กำหนดออก

วารสารตีพิมพ์เผยแพร่ราย 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม)

สำนักงาน

สำนักงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

โทรศัพท์ 0 3814 6123 ต่อ 2506 โทรสาร 0 3814 6011

e-Mail: iscjournal@chonburi.spu.ac.th

พิมพ์ที่

บางแสนการพิมพ์ 62 ถนนบางแสนสายล่าง ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000

ขอบเขตเนื้อหา

บทความวิชาการและบทความวิจัยครอบคลุมเนื้อหาด้านบริหารธุรกิจ ด้านการบริหารปฏิบัติการ ด้านการบริหารการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว ด้านการบัญชี ด้านนิเทศศาสตร์และการสื่อสาร และด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มุ่งเน้นการประยุกต์ศาสตร์ในแขนงต่าง ๆ

การประเมินคุณภาพเพื่อตีพิมพ์

บทความที่ตีพิมพ์ทุกบทความผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน เป็นการประเมินแบบ Double-blinded Review

จริยธรรมการตีพิมพ์

วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี จัดทำขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่ในการเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัย เพื่อให้การเผยแพร่เป็นไปอย่างถูกต้อง มีคุณภาพ โปร่งใส และสอดคล้องกับมาตรฐานการตีพิมพ์ที่เป็นที่ยอมรับระดับสากล จึงกำหนดแนวทาง วิธีปฏิบัติ และจริยธรรมการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัย โดยได้กำหนดบทบาทของผู้นิพนธ์ (author) บรรณาธิการวารสาร (editor) และผู้ประเมินบทความ (reviewer) จึงขอให้บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม ได้ศึกษาและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อผู้อ่านและแวดวงวิชาการต่อไป

บทบาทและหน้าที่ของผู้นิพนธ์บทความ

1. ผู้นิพนธ์ต้องซื่อสัตย์ มีคุณธรรม และมีจรรยาบรรณในการวิจัย การดำเนินงาน และรายงานผลการวิจัย
2. ผู้นิพนธ์ต้องรับรองว่าผลงานที่เขียนขึ้นนั้นได้มาจากข้อเท็จจริงจากการศึกษา ไม่บิดเบือนข้อมูลและไม่มีส่วนที่เป็นเท็จ
3. ผู้นิพนธ์ต้องมีความรับผิดชอบต่อผลงานของตนและรับรองว่าผลงานไม่เคยถูกตีพิมพ์ หรือกำลังอยู่ในระหว่างขั้นตอน

การพิจารณาตีพิมพ์ที่ได้

4. ผู้นิพนธ์ต้องระบุชื่อผู้เป็นเจ้าของผลงานร่วมทุกคนอย่างชัดเจนในกรณีที่ไม่ได้เขียนคนเดียว
5. ผู้นิพนธ์ต้องอ้างอิงผลงานผู้อื่นที่ปรากฏอยู่ในงานของตน รวมทั้งการเขียนบรรณานุกรมให้ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนดไว้
6. ผู้นิพนธ์ต้องระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนในการทำวิจัย และระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)
7. ในกรณีที่ผู้นิพนธ์ทำผิดข้อตกลง วารสารจะตัดสิทธิ์การตีพิมพ์ และวารสารจะแจ้งหน่วยงานที่ผู้นิพนธ์สังกัดหรือผู้นิพนธ์

แล้วแต่กรณี

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของวารสาร ปรับปรุง และพัฒนาให้ได้ตามมาตรฐานสากล
2. บรรณาธิการมีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้นิพนธ์ ผู้ประเมินบทความ ผู้อ่าน และผู้เกี่ยวข้อง
3. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาคัดเลือกบทความเพื่อเข้าสู่กระบวนการประเมินคุณภาพเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ โดยพิจารณา

จากความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ

4. ระหว่างการประเมินบทความ บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์และผู้ประเมินบทความให้แก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องทราบ

5. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (plagiarism) และการนำบทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นแล้วมาเสนอเพื่อขอรับการตีพิมพ์ซ้ำ เพื่อให้บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานผู้อื่น และไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว

6. หากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น หรือการนำบทความที่เคยตีพิมพ์ในวารสารอื่นมาเสนอขอรับการตีพิมพ์ บรรณาธิการจะหยุดกระบวนการประเมินบทความ และหากบทความได้รับการเผยแพร่ไปแล้วนั้น บรรณาธิการจะใช้สิทธิ์ในการถอดถอนบทความ และแจ้งหน่วยงานที่ผู้นิพนธ์สังกัดหรือผู้นิพนธ์ แล้วแต่กรณี

7. บรรณาธิการไม่ตีพิมพ์บทความในวารสารเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

8. บรรณาธิการจะปกป้องมาตรฐานของทรัพย์สินทางปัญญาจากการแสวงหาผลประโยชน์และความต้องการทางธุรกิจ
บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับของบทความที่ถูกนำเสนอเพื่อขอรับการประเมินจากบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง (confidentiality)

2. ผู้ประเมินบทความต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์หรือเหตุผลอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นอย่างอิสระได้ โดยผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น

3. ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาจากคุณภาพของบทความเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. หากผู้ประเมินบทความพบว่า บทความที่ประเมินมีส่วนหนึ่งส่วนใดที่มีความเหมือน หรือความซ้ำซ้อนกับผลงานของบุคคลอื่น ต้องแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบในทันที

**ข้อเขียนที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้ เป็นลิขสิทธิ์เฉพาะส่วนตัวของผู้นิพนธ์
ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อผลทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นได้ ไม่มีผลต่อกองบรรณาธิการ**

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (peer reviewers)

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองภายนอก

1. ศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา สัจจานันท์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2. ศาสตราจารย์สุชาติ เกาทอง	มหาวิทยาลัยบูรพา
3. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลกัญญา ณ ป้อมเพ็ชร	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. รองศาสตราจารย์ ดร.จรัสดาว อินทรทัศน์	นักวิชาการอิสระ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ วิภาวิน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
7. รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณภณ แสงมณี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
8. รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย ปัญจขจรศักดิ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีวรรณ ยอดนิล	มหาวิทยาลัยบูรพา
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ	มหาวิทยาลัยบูรพา
11. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรชัย สุขสกุลชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
12. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์มาศ สุขกลี	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
13. รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.เอกวิทย์ มณีธร	มหาวิทยาลัยบูรพา
15. รองศาสตราจารย์ระเบียบ สุภวีรี	มหาวิทยาลัยศิลปากร
16. รองศาสตราจารย์ลัดดา ศุขปรีดี	มหาวิทยาลัยบูรพา
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาศ ทวีไพบูลย์วงษ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลิตา ศรีนวล	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติมา ไชยะกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ โสวจัสมตาทกุล	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรเมศร์ อิศวเรืองพิภพ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรียาวดี ผลอเนก	มหาวิทยาลัยบูรพา
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสวรรค์ ศิริศาสนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล บัวบางพลู	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ศรีจำปา	มหาวิทยาลัยบูรพา
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชฎาวรรณ นิมนวล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาวี หัตถกรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไล เอื้อปิยฉัตร	มหาวิทยาลัยบูรพา
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิฑูษณ์ วงษ์มณฑา	มหาวิทยาลัยบูรพา
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ อุสาหะ	มหาวิทยาลัยบูรพา

31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ จันทร์ดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวรัตน์ แสงวิภาค มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุพงษ์ อินฟ้าแสง มหาวิทยาลัยธนบุรี
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิวรรณ กรมเมือง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อลิสา ทรงศรีวิทยา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอปอล์ สุวรรณเมฆ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชา คนกาญจน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงกมล อุ่นจิตติ มหาวิทยาลัยบูรพา
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีย์ รังสิโยภาส นักวิชาการอิสระ
41. ดร.กิตติศักดิ์ แป้นงาม กระทรวงศึกษาธิการ
42. ดร.ธนัส ทัพมงคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
43. ดร.นริศ สวัสดิ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
44. ดร.บวรวิทย์ เป็รื่องวงศ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6
45. ดร.เศรษฐวัสส์ พรหมสิทธิ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
46. ดร.สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ สถาบันอาศรมศิลป์

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองภายใน

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย อีสรัมย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญวิษ วิเชียรพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
3. รองศาสตราจารย์กาญจนา มณีแสง มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
5. รองศาสตราจารย์วาทินี ฐานปนวงศ์คานติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
6. รองศาสตราจารย์ประภัสสร คำสวัสดิ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา มีศิลป์วิกภัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรพงษ์ จันทร์งาม มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราพร ระโหฐาน มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ คุณปลื้ม มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อูสาหะ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทบรรณาธิการ

วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี ฉบับนี้เป็นปีที่ 8 ฉบับที่ 2 และเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร การศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ทางวารสารได้ปรับให้มีผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความจำนวนอย่างน้อย 3 ท่าน เพื่อให้ผู้ที่ส่งบทความพิจารณาสามารถนำไปใช้อ้างอิงตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ได้

ในฉบับนี้มีบทความทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษที่น่าสนใจให้อ่านได้ศึกษา และเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ ในการต่อยอดงานวิจัยที่หลากหลายศาสตร์ตามปณิธานของวารสารดังนี้ บทความวิจัย จำนวน 8 เรื่อง เป็นบทความ ภาษาไทย จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ การพัฒนารูปแบบกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการที่ส่งผลต่อความ ภักดีของลูกค้าที่ซื้อผลิตภัณฑ์จากฝั่ง ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดจันทบุรี ในยุควิถีใหม่ ปัจจัย ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ความสามารถในการแข่งขันการดำเนินงานซัพพลายเชนต่อผลดำเนินงานของผู้ประกอบการ ในวิถียุคใหม่ การพยากรณ์จำนวนผู้เข้าพักในจังหวัดชลบุรีภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID -19 ด้วยวิธีการเคลื่อนที่เคลื่อนที่อย่างง่ายและวิธีการปรับให้เรียบแบบเอ็กซ์โปเนนเชียล รูปแบบการสื่อสารและความพึงพอใจ ของชุมชนที่มีต่อโครงการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในเขตนิคมอุตสาหกรรม อมตะซิตี้ ชลบุรี การพัฒนา ระบบบริการสุขภาพเชิงนวัตกรรมสำหรับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลลำพัน อำเภอกำแพง จังหวัดจันทบุรี และ การจัดการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัยในพื้นที่จังหวัดปทุมธานีผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ บทความ วิจัย ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ METAL PART CLEANING PROTOTYPE FOR SME'S AUTOMOTIVE INDUSTRY IN THAILAND และ TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP, ABSORPTIVE CAPACITY, AND ORGANIZATIONAL INNOVATION IN FOOD MANUFACTURING INDUSTRY IN THAILAND

และบทความวิชาการ จำนวน 2 เรื่อง ในภาคภาษาอังกฤษได้แก่ THE IMPACT OF THE RUSSIA-UKRAINE CONFLICT ON THAILAND'S ECONOMY IN 2022 และ NO PERSON IS SAFE FROM COVID-19, UNTIL EVERY PERSON IS - WHEN IT MAY END TO RECOVER LOST LEARNING

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิชญ์ เลิศไทยตระกูล)

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย

การพัฒนาแบบจำลองการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการที่ส่งผลต่อความภักดีของลูกค้าที่ซื้อผลิตภัณฑ์จากผึ้ง ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดจันทบุรีในยุควิถีใหม่.....	1-15
ภาวิณี ทองแย้ม	
ปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ความสามารถในการแข่งขันการดำเนินงานซัพพลายเชนต่อผลดำเนินงานของผู้ประกอบการในวิถียุคใหม่.....	16-30
รวมพล จันทศาสตร์, ธีรวิภา บวชชัยภูมิ, ประจักษ์ พรหมงาม, โกรภาพ เสนกูปตา และ ณรงค์ฤทธิ์ ยิ้มเจริญพรสกุล	
รูปแบบการสื่อสารและความพึงพอใจของชุมชนที่มีต่อโครงการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในเขตนิกมุตอุตสาหกรรม อมตะซิตี้ ชลบุรี.....	31-41
วราพร คำจับ	
การพัฒนาระบบบริการสุขภาพเชิงนวัตกรรม สำหรับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลร่าพัน อำเภอน้ำใหม่ จังหวัดจันทบุรี.....	42-50
ศศินภา บุญพิทักษ์, ปรัชกรณ์ เศรษฐเสถียร และกฤษณะ จันทสิทธิ์	
การจัดการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานีผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์.....	51-64
สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์, รณิดา นุชนิยม และกรกฎ ผนากแก้ว	
การพยากรณ์จำนวนผู้เข้าพักในจังหวัดชลบุรีภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ด้วยวิธีการเคลื่อนที่อย่างง่าย และวิธีการปรับให้เรียบแบบเอ็กซ์โปเนนเชียล.....	65-75
อนุรักษ์ ทองขาว และพรรณภัทร แซ่โง้ว	
TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP, ABSORPTIVE CAPACITY, AND ORGANIZATIONAL INNOVATION IN FOOD MANUFACTURING INDUSTRY IN THAILAND.....	76-88
Nuanluk Sangperm, Chanongkorn Kuntanbutr and Natnarong Jatarat	
METAL PART CLEANING PROTOTYPE FOR SME's AUTOMOTIVE INDUSTRY IN THAILAND.....	89-100
Sermpong Niemsakul and Jirawan Niemsakul	
บทความวิชาการ	
NO PERSON IS SAFE FROM COVID-19, UNTIL EVERY PERSON IS - WHEN IT MAY END TO RECOVER LOST LEARNING.....	101-112
Nanvadee Chaichinda and Sukarna Chakma	
THE IMPACT OF THE RUSSIA-UKRAINE CONFLICT ON THAILAND'S ECONOMY IN 2022.....	113-123
Sirilak Khetsoongnoen	
ขั้นตอนการนำเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์.....	124-126

A PUBLICIZE WISDOM MANAGEMENT FOR AGING IN PATHUM THANI PROVINCE BY USING ONLINE SOCIAL MEDIA PLATFORM*

Manuscript Submission Data: 2022, June 9

Article Editing Date: 2022, July 14

Article Accepted Date: 2022, July 30

Sirinthorn Sinjindawong**

Ranida Nuchniyom**

Korakot Pakakaew***

ABSTRACT

This research is a compilation of wisdom of the aging in Pathum Thani province through social media platforms to transfer knowledge and wisdom for the youth and those interested and be easily accessed to learn and further develop the knowledge. The purposes of this research were to 1) study the wisdom of the aging in Pathum Thani province from the exchange of knowledge, and 2) publish the wisdom of the aging in Pathum Thani province through social media platforms. The 8 key informants were aging people with potential in Pathum Thani province selected by Snowball Sampling technique and lessons learned from the interview content was then published through social media platforms. Research tool applied in this study was an experience interview and a method to pass on the wisdom of the aging on 4 issues. The data was analyzed by using content analysis and analyzing percentage statistics from social media platforms. The results of the research were as follows: 1) the study of the wisdom of the aging in Pathum Thani province from the exchange of knowledge. 1.1) experience in knowledge transfer as a lecturer at the Ministry of Labour in the short term career in the aging club and those who were interested, 1.2) seeking new technological knowledge, online courses and hands-on trials, 1.3) old wisdom linked to new knowledge by joining the club, continuing to earn extra income and registration for OTOP products, to gather together for the community to take care of themselves, 1.4) guidelines for the delivery of knowledge and wisdom to the youth, there are learning centers provided all over the country to create networks and cooperation with local agencies through educational institutions with the aging as speakers. In addition, the wisdom of the aging has been collected. The articles were narrated about the aging wisdom for topics such as Thai food and desserts, Thai medicine, arts and culture, handicrafts, and agriculture, and including some 7 articles. 2) The results of disseminating wisdom of the aging in Pathum Thani province through social media platforms: 1) Web Blog with 2,797 views 2) Facebook Fan Page with 185 followers and 3) YouTube clip with 183 views.

Keywords: exchanging experiences, social media, publicize wisdom, aging.

* Thailand Science Research and Innovation (TSRI), Fiscal year: 2021

** School of Interdisciplinary Technology and Innovation, Sripatum University

*** Teaching and Learning Support and Development Center, Sripatum University

Corresponding author. e-Mail: sirinthorn.si@spu.ac.th

การจัดการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์*

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ: 9 มิถุนายน 2565

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 14 กรกฎาคม 2565

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 30 กรกฎาคม 2565

สิรินธร ลินจินดาวงค์**

รณิดา นุชนิยม**

กรกฎ ผกาแก้ว***

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษารวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงวัยในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาให้แก่เยาวชนและผู้สนใจสามารถเข้าถึงเรียนรู้ได้สะดวกและนำไปต่อยอดองค์ความรู้ได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภูมิปัญญาของผู้สูงวัยในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) เผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานีผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้สูงวัยในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ที่มีศักยภาพเลือกด้วยเทคนิค Snowball Sampling จำนวน 8 คน และถอดบทเรียนจากเนื้อหาการสัมภาษณ์ เผยแพร่ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ประสบการณ์ และถ่ายทอดภูมิปัญญาผู้สูงวัย 4 ประเด็น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์สถิติร้อยละจากแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาภูมิปัญญาของผู้สูงวัยในพื้นที่จังหวัดปทุมธานีจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 1.1) ประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ เป็นวิทยากรของกรมแรงงาน อาชีพระยะสั้น ในชมรมผู้สูงอายุและผู้สนใจ 1.2) การแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านเทคโนโลยี หลักสูตรออนไลน์ และทดลองลงมือทำ 1.3) ภูมิปัญญาเดิมที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการเข้าร่วมกลุ่มชมรมต่อยอดทำอาชีพเสริมรายได้ ขึ้นทะเบียนสินค้าโอท็อป รวมกลุ่มเพื่อให้ชุมชนดูแลตัวเอง 1.4) แนวทางในการส่งมอบความรู้ ภูมิปัญญาไปสู่เยาวชน มีการจัดศูนย์เรียนรู้ทั่วประเทศ สร้างเครือข่ายและความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ผ่านสถาบันศึกษา โดยผู้สูงอายุร่วมเป็นวิทยากร นอกจากนี้ ได้รวบรวมภูมิปัญญาผู้สูงวัย เป็นเรื่องเล่าภูมิปัญญาเขียนบทความในด้านอาหารและขนมไทย ด้านตำหรับยาไทย ด้านศิลปะวัฒนธรรม ด้านหัตถกรรม ด้านเกษตร รวม 7 บทความ และ 2) ผลการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ คือ 1) Web Blog มีผู้เข้าชม 2,797 ครั้ง 2) Facebook Fan Page มีผู้ติดตาม 185 คน และ 3) YouTube มีผู้เข้าชม 183 ครั้ง

คำสำคัญ: การแลกเปลี่ยนประสบการณ์, สื่อสังคมออนไลน์, เผยแพร่ภูมิปัญญา, ผู้สูงวัย

* งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ประจำปีงบประมาณ 2564

** คณะสหวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

*** ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Corresponding author. e-Mail: sirinthorn.si@spu.ac.th

บทนำ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นในสังคมไทยถูกปรับเปลี่ยนจากสังคมประเพณีสู่สังคมทันสมัย ด้วยการพัฒนาสู่สังคมที่แห่งโลกอุตสาหกรรม ที่เน้นการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญและเงื่อนไขในการพัฒนาประเทศในการสร้างสรรค์คุณภาพชีวิตและสร้างสังคมที่ดี โดยภูมิปัญญาท้องถิ่น จะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว อันเป็นปัจจัยในการกำหนดวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแต่ละท้องถิ่นให้มีความแตกต่างกัน แนวคิดจากภูมิปัญญาของสังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงจากกระแสแนวคิดสังคมหลังสมัยใหม่แทรกซึมเข้าสู่กระบวนการคิดของสังคมไทยให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาอันน้อยลง โดยเฉพาะการผลิตและการบริโภคที่สนองความต้องการจนเกินความจำเป็น ทำให้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เพื่อสร้างรากแก้วของชีวิตท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ การปรับตัวโดยการผสมผสานวัฒนธรรมอันเป็นรากฐานแห่งปัญญา ดังนั้น ควรส่งเสริม อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะจากผู้สูงวัย เพื่อเป็นรากฐานในการดำรงชีวิตในสังคม (จรัสพิมพ์ วังเย็น, 2554)

สำหรับพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีหลายหน่วยงานที่ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด เกษตรจังหวัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นต้น แต่ไม่ได้ระบุเจาะจงเป็นผู้สูงวัยเท่านั้น ทั้งนี้ วัฒนธรรมจังหวัดปทุมธานี นำโดยนางสาวฐิติธัญญา สมบัติศิริ ได้เคยจัดโครงการ “มหกรรมวัฒนธรรมงานศิลป์เลิศล้ำวัฒนธรรม” เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมครบวงจร โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการทางวัฒนธรรม ในวันที่ 16-18 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า ปทุมธานี (สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์, ออนไลน์, 2562)

การศึกษาภูมิปัญญาของผู้สูงวัย พบว่า ภูมิปัญญาผู้สูงวัยส่วนใหญ่ เป็นด้านอุตสาหกรรม หัตถกรรม จักสาน และโอท็อป รองลงมา เป็นด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และการเกษตรตามลำดับ โดยภูมิปัญญาด้านคมนาคมและการสื่อสาร และการต่างประเทศยังมีจำนวนน้อย จึงมีข้อมูลแนวโน้ม ทิศทางศักยภาพตามความเชี่ยวชาญของผู้สูงวัย และเป็นไปในทิศทางเดียวกับพื้นที่จังหวัดปทุมธานี (กรมกิจการผู้สูงอายุ, ออนไลน์, 2564) จากการศึกษางานวิจัยพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีของ พัฒนภาพุทธธรรม ปริญา หวันเหลี่ยม สุเทพ คำเมฆ และพิบูล จิตมณี (2563) พบว่า แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการละเล่น ด้านการอนุรักษ์ป่า ด้านภาษาล้านนา ด้านประเพณีพิธีกรรม ด้านการทำสมุนไพร และด้านงานฝีมือ ซึ่งมีอุปสรรคในการรื้อฟื้นและสืบสานภูมิปัญญา สอดคล้องกับ ธีรพงษ์ บุญรักษา และชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร (2559) เรื่อง การจัดการวัฒนธรรมชุมชน: ภูมิปัญญาในการเสริมสร้างความมั่นคงผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ชุมชนลาหู่ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความมั่นคงของผู้สูงอายุชาวลาหู่ ขึ้นอยู่กับการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ภูมิปัญญาสำคัญ ได้แก่ การจัดการวัฒนธรรมชุมชนให้มีความยั่งยืน จากการถ่ายทอดความเชื่อดั้งเดิม เกี่ยวกับความกตัญญูกตเวทีผ่านภูมิปัญญาด้านศาสนา จริยธรรม โดยกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ได้แก่ วาทกรรมคำสั่งสอน ผู้นำความเชื่อ ศาสนสถาน ระบบการปกครอง ฝึกอบรมบุรุษ พิธีกรรม ครอบครัวและชุมชน จนกลายเป็นค่านิยมกตัญญูกตเวที บรรทัดฐานสังคมและระบบเกื้อกูล นอกจากนี้ยังพบว่า มีงานวิจัยเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นการใช้ประโยชน์จาก

พืชสมุนไพรในชุมชน ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี (สุนทรีย์ จินธรรม, จิรภัทร์ อัฐิศิลป์เวท และ ปณัณร์ภัส ฤกษ์ภักดี, 2562) อีกด้วย

จากการศึกษาภูมิปัญญาในของผู้สูงวัย ในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ยังไม่มีการรวบรวมเป็นหมวดหมู่และการจัดเก็บพร้อมเผยแพร่เป็นระบบ และเยาวชนรวมถึงบุคคลทั่วไปยังไม่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ผู้วิจัยจึงสนใจการจัดการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัยในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่สามารถถ่ายทอดให้ผู้สนใจและต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาของผู้สูงวัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานีจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้สูงวัยที่มีศักยภาพในการถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญา ในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ด้านศิลปหัตถกรรม ด้านการเกษตร และด้านการศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี เทคนิคหาตัวอย่างแบบลูกโซ่ (snowball sampling) จำนวน 8 คน วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) โดยติดต่อขอข้อมูลเบื้องต้นจากฐานข้อมูลภูมิปัญญาบุคคลต้นแบบ จากสมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ประจำจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ติดต่อผู้สูงวัยในพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีความยินดีและสมัครใจให้ข้อมูลเท่านั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) โดยในเครื่องมือวิจัยมีประเด็นข้อคำถาม ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ประสบการณ์ของท่านในการถ่ายทอดความรู้ (socialization) ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในประเด็นตามความเชี่ยวชาญและภูมิปัญญาของท่านได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง

2) การแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ (externalization) ของท่านให้ทันการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน และปรับตัวในสังคมและรวมถึงสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปเพื่อดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ท่านมีวิธีการดำเนินการอย่างไร

3) การเชื่อมโยงความรู้ (combination) ของท่าน โดยมีการนำความรู้ ภูมิปัญญาดั้งเดิมมาประยุกต์ใช้ และเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ มีการออกแบบร่วมสมัยเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมอย่างไร

4) การนำความรู้ ภูมิปัญญาเดิมที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใหม่ และนำมาทดลองปฏิบัติ (internalization) การถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญาที่พัฒนาขึ้น และขยายผลไปสู่กลุ่มที่หลากหลายดำเนินการอย่างไร

โดยเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (index of item objective congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.6-1.0 มากกว่า 0.5 ตามเกณฑ์ที่กำหนด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in depth interview) ผู้วิจัยตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตนเอง โดยสรุปประเด็นคำถามแต่ละประเด็น จากนั้นส่งให้ผู้ให้ข้อมูล/ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบว่าข้อมูลตรงกับคำบอกเล่าหรือไม่ หากไม่ตรงผู้วิจัยบันทึกให้ตรง หากมีข้อมูลใดขาดการบันทึก หรือจดบันทึกเพิ่มเติมให้ครบถ้วน และครอบคลุมประเด็นคำถาม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อประสานงานกับผู้สูงวัยที่มีศักยภาพ ภูมิปัญญา องค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ จำนวน 8 คน เพื่อร่วมเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และติดต่อของสัมภาษณ์ต่อไป

2. นัดหมายวัน เวลา สถานที่ ที่ผู้สูงวัยที่สะดวกเข้าให้สัมภาษณ์

3. ติดต่อประสานงานและเข้าพบผู้สูงวัยในแต่ละประเด็น ตามที่ผู้สูงวัยสะดวก

4. รวบรวมสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ภูมิปัญญาของผู้สูงวัยที่ถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิต ศักยภาพ และภูมิปัญญาที่เป็นประโยชน์ เขียนเป็นบทความสรุปองค์ความรู้จากภูมิปัญญา เพื่อนำไปมาถ่ายทอดสู่สาธารณะ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จากข้อมูลที่ได้จากการเสวนา จัดสรุปองค์ความรู้ ตามประเด็นของการเสวนา หาข้อสรุปแบบเชิงคุณภาพ (qualitative content analysis)

ขั้นที่ 2 การเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวนผู้เข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ Web Blog, Facebook Fan Page และ YouTube กำหนดเป้าหมายไว้ 100 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมองค์ความรู้จากการถอดบทเรียนภูมิปัญญาของผู้สูงวัยจากขั้นตอนที่ 1 มาเขียนในรูปแบบบทความเล่าเรื่อง หรือ VDO สาธิตการเรียนรู้ผ่าน YouTube Channel นำไปเผยแพร่ผ่าน Web Blog และ Share ข้อมูล Facebook Fan page รวมถึง Line กลุ่มเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงได้ง่าย และสะดวก

2. กำหนดประเภทบทความองค์ความรู้ ภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในด้านด้านอาหารและขนมไทย ด้านตำรายาไทย ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านหัตถกรรม ด้านเกษตร เป็นต้น

3. รวบรวมข้อมูลสถิติการเข้าถึงแพลตฟอร์ม Social Media จากยอดกดถูกใจ ยอดเข้าชม หรือการติดตามจากข้อมูลเชิงลึกของระบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากความถี่ ร้อยละ จากผลการเผยแพร่ผ่าน Social Media เป็นข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าถึงข้อมูลการเผยแพร่

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี และตอนที่ 2 ผลการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ ในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี

ผลการรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ผลการเสวนาแลกเปลี่ยน มุมมองประสบการณ์ของผู้สูงอายุในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ส่วนที่ 2 ผลการรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ตามประเด็นศักยภาพสรุปประเด็นได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการเสวนาแลกเปลี่ยน มุมมองประสบการณ์ของผู้สูงอายุในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี

ผลการรวบรวมมุมมอง แนวคิด ประสบการณ์ของผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 ท่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

<p>“มีประสบการณ์ทำงานประดิษฐ์ และงานด้านอาหาร ขนมเปียะ โดนัทจิว ด้านอาหาร ถ่ายทอดชมรมผู้สูงอายุ เย็บกระเป๋าผ้า ทำน้ำยาอเนกประสงค์ในครัวเรือน ยาหม่อง ซึ่งรู้สึกมีความภูมิใจ สนุก และได้รับงบประมาณ พม. จังหวัด นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ได้งบประมาณ กศน. นอกจากนี้ การหาเครือข่ายโดยการหาในหลายพื้นที่”</p>	<p>“ในฐานะเป็นประธานชมรมผู้สูงอายุ คลองพระอุดม ได้รับงบประมาณ จาก กศน. เข้าร่วมเป็นวิทยากร ปักสไปมอญ ปักผ้าถุงมอญ มาลัยจากกระดาษชิวชู ได้นำไปขึ้นทะเบียน OTOP สำหรับผู้ที่สนใจในการประกอบอาชีพพร้อมแชรความรู้ให้กับบุคคลทั่วไป”</p>
<p>ผู้ให้ข้อมูลท่านที่ 1</p> <p>“เป็นเลขา ตำบลบางพูด จ.ปทุมธานี มีความหลากหลายในการลงพื้นที่ สำหรับตนเอง ได้องค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อถ่ายทอดสำหรับนักเรียน นักศึกษา ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ การถ่ายทอดด้วยสื่อ มีการฝึกอาชีพระยะสั้นๆ ด้วยระยะเวลา เด็ก ๆ ชอบการฝึกปฏิบัติระยะเวลานั้น การใช้เวลา อาจจะนานเกินไป มีการอบรมการทำสบู่ก้อน เค้กกล้วยหอม เจกั้นจากเศษกระดาษ”</p>	<p>ผู้ให้ข้อมูลท่านที่ 2</p> <p>“ป้าจิม เป็นวิทยากรให้แรงงานจังหวัดปทุมธานี โดยได้มีโอกาสถ่ายทอดการทำขนมไข่นกกระทา ขนมไทย และขนมเทียน เสนอแนะ การเรียนรู้ด้านใหม่ของเทคโนโลยีที่ผู้สูงอายุสนใจ”</p>
<p>ผู้ให้ข้อมูลท่านที่ 3</p> <p>“คุณเล็ก (บ้านสวนวัย) เราอยู่ในหมู่บ้านจัดสรร ซึ่งมีความหลากหลายของคน สมาชิกเครือข่ายในหมู่บ้าน โดยลูกมาซื้อบ้าน ป่วยตายาย มาเฝ้าบ้าน เป็นชุมชนคนย้ายถิ่น ซึ่งผู้สูงอายุกลุ่มนี้ถูกละเลยเป็นชุมชนที่ดูแลตัวเอง ไม่ได้เกิดจากความเป็นกลุ่มที่มีความเป็นเจ้าของเราเป็นกลุ่มเล็ก ๆ คนไม่ตระหนักถึงผู้อายุ มีรายได้ที่ดูแลตัวเอง ปัญหาคือ การรวมตัวชมรมค่อนข้างยาก เครือข่ายที่กลุ่มผู้สูงอายุไปรับทำ เช่น สมุนไพรต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้ให้กับผู้สูงอายุ สมุนไพรไม่รวมเฉพาะการปลูกอย่างเดียวสุดท้ายราคาก็ตก เค้ามีความภาคภูมิใจในตัวเค้เอง วันที่เค้หายไม่ได้”</p>	<p>ผู้ให้ข้อมูลท่านที่ 4</p> <p>“เป็นคณะกรรมการกลุ่มวัยทองคลอง 3 ทำงานประดิษฐ์ ช่วยกัน มีการนำเศษกระดาษจากวัสดุมาประดิษฐ์ดอกไม้ผลมะกรูดผิวหอม ช่วยในการคลายเครียด ส่วนใหญ่นับการช่วยกันมากกว่า นอกจากนี้ ทำงานบุญร่วมกับบ่อนามัย ตำบล ช่วยเหลือผู้ป่วยติด กิจกรรมชยภัย สบายจิต พิชิต 100 ปี ทำอย่างไรให้ผู้สูงอายุมีความสุข ไม่ซึมเศร้า เสนอแนะให้ทำกิจกรรมยุคใหม่ รวบรวมทะเบียนชมรมต่าง ๆ ที่มีผลงานโดดเด่น”</p>
<p>ผู้ให้ข้อมูลท่านที่ 5</p> <p>“เชี่ยวชาญด้านอังกฤษ ดนตรี & อังกฤษ ส่วนใหญ่สอนให้กับผู้สูงอายุ 90% ให้สามารถเล่นอังกฤษได้ จัดที่วัดโสมนาราม มาเรียนพร้อมกัน นอกจากนี้ เด็ก ๆ มาร่วมแจมด้วย ในทุกวันพุธ</p>	<p>ผู้ให้ข้อมูลท่านที่ 6</p> <p>“เป็นวิทยากรของ พม.จังหวัด และแรงงานจังหวัด ส่วนใหญ่อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำขนมเบเกอรี่ เค้กกล้วยหอม ขนมไทยต่าง ๆ ได้แก่ วุ้นแพนซี เค้กขนมชั้น ให้กับประชาชน</p>

คือ หลัก ๆ ครูที่มีความเป็นจิตอาสา โดยชุมชนบึงคอไห มี
ทรัพยากรที่สามารถประกอบเรียนรู้ได้หลายอย่าง ได้แก่ ไร่
เสียบยอด ใช้ตั้งไว้หน้าบ้าน เป็นประเพณีของชาวปทุมธานี”

เป็นการประกอบอาชีพ มีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา
ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์” นอกจากนี้ มีคนมาศึกษาดูงาน มีชมรมทำขนม
หวาน ศูนย์เรียนรู้ทั่วประเทศ สินค้าที่ส่งออกต่างประเทศ
ส่วนใหญ่คืออะไร”

ผู้ให้ข้อมูลท่านที่ 7

ผู้ให้ข้อมูลท่านที่ 8

สรุปประเด็นการเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เครือข่ายผู้สูงวัย 1) ประสบการณ์ของท่านในการถ่ายทอดความรู้
ได้แก่ เป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ในชมรมผู้สูงอายุและผู้ที่มีสนใจในการประกอบอาชีพ และเป็นวิทยากร กรมแรงงาน
อาชีพระยะสั้น ทำการสอนดนตรี และอังกะลุงให้ผู้สูงอายุและเด็กนักเรียนที่สนใจ รวมถึงเป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุ 2) การ
แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ผู้สูงวัยหาความรู้ใหม่ จากสื่อออนไลน์ การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่สนใจ มีโอกาสเข้าร่วมอบรม
สัมมนาความรู้ รวมถึงเข้าเรียนรู้หลักสูตรออนไลน์และทดลองลงมือทำ 3) ภูมิปัญญาเดิมที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใหม่
และนำมาทดลองปฏิบัติ ด้วยการเข้าร่วมกลุ่มชมรมที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ ทำอาชีพเสริม
รายได้ให้กับผู้สูงอายุและเยาวชน การนำสินค้าขึ้นทะเบียนโอท็อป สำหรับผู้ที่มีสนใจในการประกอบอาชีพ รวมกลุ่ม
เพื่อให้ชุมชนดูแลตัวเอง และทำกิจกรรมร่วมกัน 4) แนวทางในการส่งมอบความรู้ ภูมิปัญญาไปสู่เยาวชน โดยเข้า
ร่วมกลุ่มชมรมที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ การเรียนรู้ต่อยอดทำอาชีพการเสริมรายได้ให้กับผู้สูงอายุ
และเยาวชน สำหรับผู้ที่มีสนใจในการประกอบอาชีพ การรวบรวมกลุ่มเพื่อให้ชุมชนดูแลตัวเอง และทำกิจกรรมร่วมกัน

ส่วนที่ 2 ผลการรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงวัย ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ตามประเด็นศักยภาพ

เป็นเรื่องเล่าถึงภูมิปัญญาของผู้สูงวัยที่ถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิต ศักยภาพและภูมิปัญญาที่เป็นประโยชน์
โดยการเขียนเรียบเรียงเนื้อหา (content) จากภูมิปัญญาจากผู้สูงวัยเป็นบทความเล่าเรื่อง ภูมิปัญญาผู้สูงวัยในด้าน
อาหารและขนมไทย ด้านตำหรับยาไทย ด้านศิลปะวัฒนธรรม ด้านหัตถกรรม ด้านเกษตร เป็นต้น ประกอบด้วย 7
ประเด็น ดังต่อไปนี้

- 1) เครือข่ายภูมิปัญญาผู้สูงวัย by SPU เรียนรู้ สืบสานขนมไทย
- 2) แม่ค้าข้าวแกง สู่วิทยาการภูมิปัญญาขนมไทยและเบเกอรี่: คุณยายเรวดี แจ้งไพร
- 3) ภูมิปัญญาผู้สูงวัย ด้านศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี วัดหงส์ปทุมมาวาส
- 4) ภูมิปัญญาว่านยาสมุนไพรต้านโควิด-19 ของหลวงพ่อทองกลิ้ง วัดเจติยหยอย
- 5) ป้าทิพย์ ใจดี ผู้สืบสานภูมิปัญญาด้านหัตถกรรม (ปักผ้าสไบมอญ ผ้าถุงมอญ)
- 6) ภูมิปัญญาเกษตรผสมผสาน ลุงขาว เสมอหัด
- 7) ภูมิปัญญาผู้สูงอายุดีเด่นจังหวัดปทุมธานี ด้านหัตถกรรมประดิษฐ์ คุณยายอังกาบ พรรณสุข

แม่ค้าข้าวแกง สุวีฑายากรภูมิปัญญาชนบทไทยและเบเกอรี่: คุณยายเรวัต แจ่มไพโร

คุณยายเรวัต แจ่มไพโร อายุ 75 ปี มีครอบครัว มีลูกหลานแล้ว ภูมิลำเนาเดิม เป็นคนจังหวัดฉะเชิงเทรา อาชีพที่สร้างรายได้แก่ครอบครัว ทำขนมเบเกอรี่ ขนมปัง ขนมเค้ก และขนมไทย (ปัจจุบันทำเฉพาะขนมปังที่วางเป็นงานเสริม) นอกจากนี้ ในช่วงนี้ เป็นวิทยากรของด้านผลิตภัณฑ์ อสังหาริมทรัพย์ จังหวัดปทุมธานี ให้ความรู้และแลกเปลี่ยนกับชนต่างชาติแก่ ประชาชน และเด็กเยาวชน การศึกษา คุณยายเรวัต มีคุณ. จังหวัดฉะเชิงเทรา

ภูมิปัญญาผู้สูงอายุ ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วัดหงส์ปทุมवास

ภูมิปัญญาว่านยาสมุนไพรต้านโควิด-19 ของ หลวงพ่อทองกลิ้ง วัดเจดีย์หอย

ปากพวย ใจดี ผู้สืบสานภูมิปัญญาด้านหัตถกรรม (ปักผ้า สไบมอญ ผ้าถุงมอญ)

วัฒนธรรมที่เก่าแก่ที่ไม่ควรลืมของไทยเลย ก็คือ วัฒนธรรมของชาวมอญ ที่ปัจจุบันยังคงอนุรักษ์และสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน เช่นเดียวกับ "คุณอริสราภรณ์ รังสิกุล หรือ ปากพวย" ชาวจังหวัดปทุมธานี ที่ปัจจุบันยังคงสืบสานวัฒนธรรมของชาวมอญ เป็นผู้สืบทอดภูมิปัญญาการทำสไบมอญ ที่ยังคงอนุรักษ์และสืบสานความงดงามของผ้าสไบมอญ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่ได้แต่เดิมและสามารถบ่งบอกถึงรากเหง้าของชาวมอญได้เป็นอย่างดี ซึ่งวัฒนธรรมความงามของชาวมอญนี้ยังคงอยู่คู่คนไทยไปอีกนานแน่นอน

ภูมิปัญญาเกษตรผสมผสาน ลุงขาว เสมอหัด

ภูมิปัญญาเกษตรผสมผสาน ลุงขาว เสมอหัด

ภาพที่ 1 บทความถอดบทเรียน จากภูมิปัญญาผู้สูงอายุ

ตอนที่ 2 ผลการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ ผลการเผยแพร่เนื้อหาบทความ ไฟล์วิดีโอสาธิต ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ข้อมูลจากการลงพื้นที่ สัมภาษณ์ผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี และถอดบทเรียนเรียบเรียงเนื้อหาเป็นบทความ เรื่องเล่าถึงภูมิปัญญาของผู้สูงอายุที่ถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิต ศักยภาพและภูมิปัญญาที่เป็นประโยชน์ เผยแพร่ผ่าน Web Blog ทั้งนี้ การเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ คือ 1) Web Blog 2) Facebook Fan Page และ 3) YouTube

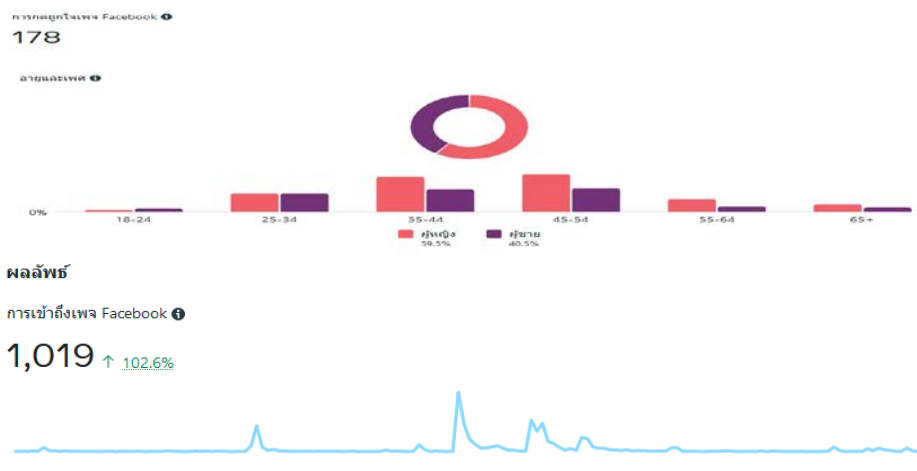
การเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุผ่านแพลตฟอร์มเครือข่ายสังคมออนไลน์

1. การเผยแพร่ผ่าน Web Blog เครือข่ายภูมิปัญญาผู้สูงอายุ By SPU <https://agingbyspu.blogspot.com> ด้านอาหารและขนมไทย ด้านตำหรับยาไทย ด้านศิลปะวัฒนธรรม ด้านหัตถกรรม ด้านเกษตร เป็นต้น มีผู้เข้าชม ณ ปัจจุบัน 2,797 Views ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 สถิติการเข้าชม Web Blog เครือข่ายภูมิปัญญาผู้สูงอายุ By SPU

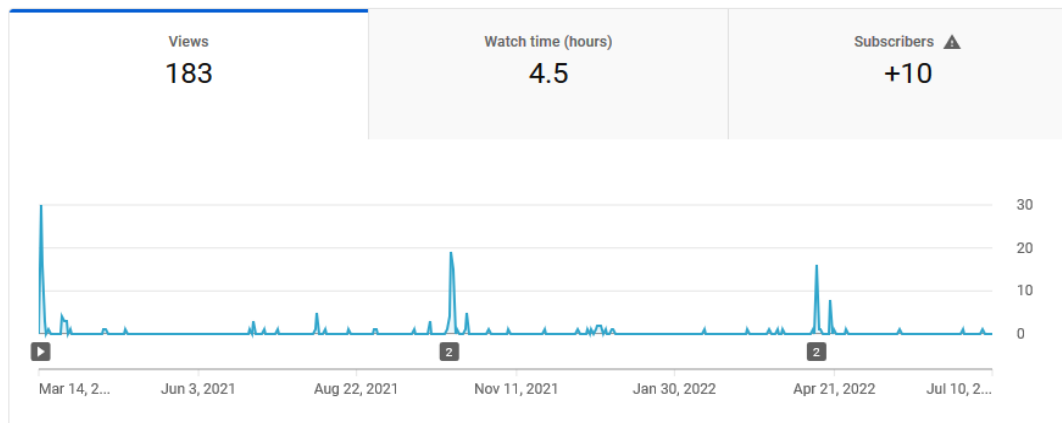
2. การเผยแพร่ผ่าน Facebook Fan Page: เครือข่ายภูมิปัญญาผู้สูงอายุ By SPU เป็นพื้นที่ในการแชร์ข้อมูลข่าวสาร ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี รวมถึงข้อมูลองค์ความรู้ ภูมิปัญญาจาก Web Blog เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผู้ที่กด Like หรือเข้าชม Facebook Fan Page มีจำนวนผู้ที่กดถูกใจ Page จำนวน 178 คน อายุระหว่าง 25-54 ปี และผู้ติดตาม Page จำนวน 185 คน โดยมีผู้เข้าถึง Page รวม 1,019 ครั้ง ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 กราฟแสดงจำนวนผู้กดถูกใจและเข้าถึง Facebook Fan Page

3. การเผยแพร่วิดีโอผ่าน YouTube: Channel Aging by SPU ที่มีการเผยแพร่ภูมิปัญญาผู้สูงอายุประกอบด้วย การสาธิตผลงานภูมิปัญญา ได้แก่ ศักยภาพผู้สูงอายุ ปทุมธานี ตอนสืบสานขนมไทย ขนมชั้นใบเตย วันมะพร้าวอ่อน วิดีโอจัดงานสงกรานต์วิถีไทย โดยมหาวิทยาลัยศรีปทุม และงานสงกรานต์วิถีไทย สรงน้ำพระ ขอพรผู้ใหญ่ อุทหนุนสินค้าผู้สูงอายุ เป็นต้น โดยมียอดเข้าชมรวม 183 ครั้ง ดังภาพที่ 4

Your channel has gotten 183 views so far

ภาพที่ 4 ข้อมูลผู้เข้าชมวิดีโอ YouTube: Channel Aging by SPU

ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานีจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พบว่า ผู้สูงอายุมีประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ เป็นวิทยากรอบรมอาชีพพระยาสัน หรือประเด็นที่สนใจให้ผู้สูงอายุและเด็กนักเรียนที่สนใจ รวมถึงเป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุ โดยมีการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ จากสื่อออนไลน์ หรือเข้าร่วมอบรม สัมมนา และทดลองลงมือทำ มีการเชื่อมโยงภูมิปัญญาเดิมกับองค์ความรู้ใหม่ ด้วยการเข้าร่วมกลุ่มชมรมทำอาชีพเสริมรายได้ และทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ มีแนวทางในการส่งมอบความรู้ ภูมิปัญญาไปสู่เยาวชน สำหรับผู้ที่สนใจในการประกอบอาชีพ และการรวบรวมเพื่อให้ชุมชนดูแลตัวเอง ทั้งนี้ มีการรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาผู้สูงอายุเล่าเรื่องจากประสบการณ์ ได้แก่ ด้านภูมิปัญญาเรียนรู้ สืบสานขนมไทย และเบเกอรี่ ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ปทุมมาวาส ด้านการทำยาสมุนไพรต้านโควิด-19 ด้านหัตถกรรม (ปักผ้าสไบมอญ ผ้าถุงมอญ) ด้านเกษตรผสมผสาน และด้านหัตถกรรมประดิษฐ์ เป็นต้น

นอกจากนี้ มีการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ ด้วยกระบวนการรวบรวมองค์ความรู้ ภูมิปัญญาผู้สูงอายุ ประสบการณ์ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านบทความเล่าเรื่อง และสื่อวิดีโอออนไลน์ เผยแพร่ในช่องทางหลัก คือ Web Blog เครือข่ายภูมิปัญญาผู้สูงอายุ By SPU, Facebook Fan Page: เครือข่ายภูมิปัญญาผู้สูงอายุ By SPU และ YouTube: Aging By SPU

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาเรื่อง การรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงอายุในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสามารถนำประเด็นที่สำคัญมาใช้ในการอภิปรายผล ดังนี้

1. การศึกษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานีจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้สูงอายุมีประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ หรือเป็นวิทยากรให้หน่วยงานต่าง ๆ มีการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านเทคโนโลยี จากหลักสูตรออนไลน์และทดลองลงมือทำ พัฒนาการความรู้ภูมิปัญญาเดิมที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใหม่ ต่อยอดทำอาชีพเสริมรายได้ และมีการส่งมอบความรู้ ภูมิปัญญาไปสู่เยาวชน ด้วยการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ นอกจากนี้ การรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาผู้สูงอายุ เรื่องเล่าภูมิปัญญา เขียนสรุปเป็นบทความในด้านอาหารและขนมไทย ด้านตำหรับยาไทย ด้านศิลปะวัฒนธรรม ด้านหัตถกรรม ด้านเกษตร ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุตวรรษ วิสุทโธ และเดชชาติ ตรีทรัพย์ (2561) ที่ศึกษาบทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาวอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่พบว่า บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชน ที่พร้อมด้วยทั้งคุณวุฒิและวัยวุฒิ มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าพร้อมที่จะช่วยเหลือพัฒนาชุมชน และครอบครัว เช่น ช่วยให้คำปรึกษา แนะนำในด้านต่าง ๆ ของชุมชน ร่วมกิจกรรมของชุมชน และบางท่านก็มีทักษะมีความสามารถในวิชาชีพต่าง ๆ ที่พร้อมจะถ่ายทอดให้แก่บุตรหลานและผู้สนใจในชุมชนเพื่อการดำรงชีวิตสืบต่อไป และงานวิจัยของ จินต์ประวีร์ เจริญฉิม และสิริชัย ดีเลิศ (2560) ที่ศึกษากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาของผู้สูงอายุสู่ชุมชนและสังคมที่ยั่งยืน พบว่า รูปแบบการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาภูมิปัญญาที่ยั่งยืนของผู้สูงอายุมี 5 ขั้นตอน หลักที่สำคัญ ได้แก่ 1) การกำหนดประเด็นความรู้ จากการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาจากครอบครัว คนรู้จัก จากคนรุ่นหลังที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา 2) การแสวงหาความรู้ การนำความรู้เดิมจากครอบครัวมาพัฒนาต่อยอด การเรียน ศึกษาดูงาน 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อยู่ในรูปแบบการประชุมการบรรยายตามชุมชน การพูดคุยผ่านทางสื่อออนไลน์ พบปะสังสรรค์ในวงทานข้าว 4) การจัดเก็บความรู้ มุ่งเน้นการจัดเก็บความรู้ไว้ที่ตัวบุคคล และ 5) การถ่ายทอดความรู้ ผ่านการปฏิบัติจริง การสาธิต บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร และถ่ายทอดให้เฉพาะสมาชิกในครอบครัว

2. ผลการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ ด้วยกระบวนการรวบรวมองค์ความรู้ ภูมิปัญญาผู้สูงอายุ ประสบการณ์ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ผ่านบทความเล่าเรื่อง และสื่อวิดีโอออนไลน์ เผยแพร่ใน 3 ช่องทางหลัก คือ 1) Web Blog เครือข่ายภูมิปัญญาผู้สูงอายุ By SPU มีผู้เข้าชมจำนวนมากว่า 2,700 ครั้ง 2) Facebook Fan Page: เครือข่ายภูมิปัญญาผู้สูงอายุ By SPU มีผู้ติดตามตามเป้าหมายมากกว่า 100 คน และ 3) YouTube: Aging By SPU การสาธิตผลงานภูมิปัญญาและกิจกรรมเผยแพร่ผลงานผู้สูงอายุ ผู้เข้าชมวิดีโอตามเป้าหมายเผยแพร่ เป็นไปตามแนวคิดการเผยแพร่ในบทความของ เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม (2556) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ Social Media มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของเด็กและเยาวชนในการติดต่อสื่อสาร และเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร รวมถึงเป็นสิ่งดึงดูดใจให้เข้าถึงและเรียนรู้ได้ดี โดย Social Media ที่ใช้งานมาก ได้แก่ 1) Blog 2) Social Networking 3) Microblog 4) Media Sharing 5) Social News and Bookmaking และ Kartashova et al., (2020) ได้ใช้ Social Media ในการบริหารจัดการโรงเรียนในยูเครนและสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่

สามารถเผยแพร่และรับข้อมูล รวมถึงสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยผู้เขียนใช้ Social networks, Blogs, content hosting รวมถึง Platform online ต่าง ๆ ซึ่งเป็นโอกาสในการสร้างความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้สอน ผู้เรียน นักวิจัยรวมถึงบุคลากรในสถานศึกษาได้เป็นอย่างดีสูง นอกจากนี้ แนวคิดพลังของสื่อสังคมกับการขับเคลื่อนขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมใหม่ของ สุธิดา พัฒนศรีวิเชียร (2562) และ Gurd, Online, (2018) กล่าวถึงกลยุทธ์การออกแบบสื่อสังคมให้เหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ประเภทสื่อสังคม และการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย รวมถึงวิธีการใช้สื่อ Social Media เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเคลื่อนไหวทางสังคม และยศยาดา สิทธิวงษ์, สำเร็จ คำโหมง และบุญจันทร์ เพชรเมืองเลย (2562) ที่ศึกษาการจัดการความรู้ปัญญาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่คลังดิจิทัลเพื่อความยั่งยืน พบว่า ช่วยให้ทุกคนที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเว็บไซต์เข้าถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นผดุงด้วยความสะดวกรวดเร็วและยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถเข้าใจถึงความหมายของผดุงได้ง่ายขึ้นกว่าเดิมด้วยมีการเพิ่มบทแปลสำนวนภาษาจากภาษาถิ่นไทยอีสาน เป็นภาษาอังกฤษ และภาษาลาวเพิ่มเติมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. หน่วยงานส่วนท้องถิ่นควรร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันส่งเสริมการรวบรวมภูมิปัญญาของผู้สูงวัย โดยทำการค้นหาภูมิปัญญาดั้งเดิม แนวคิด วิธีการ คุณค่าและมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับยุคสมัย วิถีชีวิตของเด็กและเยาวชน
2. หน่วยงานส่วนท้องถิ่นหรือชุมชน ควรสร้างเครือข่ายและความร่วมมือกับครอบครัว ในการนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญามาส่งเสริม การสร้างงาน สร้างอาชีพให้ครอบครัวมีความเข้มแข็งมีรายได้ และใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสมดุล
3. สถานศึกษาในชุมชนควรเข้ามามีบทบาทในช่วยการเผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงวัยสู่เด็ก และเยาวชน ด้วยแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก เพื่อสร้างการเรียนรู้ รวมถึงต่อยอดองค์ความรู้ด้วยการทำโครงการ หรือกิจกรรมให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในชุมชนและนำไปพัฒนาชุมชน
4. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรเลือกใช้ Social Network ที่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงเด็ก และเยาวชน ในการสร้างการเรียนรู้ ร่วมกันด้วยวิถีชุมชน และองค์ความรู้จากภูมิปัญญาผู้สูงวัย ด้วยการสร้างการรับรู้ และเห็นคุณค่าภูมิปัญญาดั้งเดิม เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ในระดับท้องถิ่น ชุมชน ควรมีบทบาทในการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การรวบรวมภูมิปัญญาผู้สูงวัยในด้านอื่น ๆ และศึกษาเชิงลึก ในแต่ละเขตพื้นที่ของจังหวัดปทุมธานี มีความแตกต่างหลากหลายทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม
2. หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนควรพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา ด้วยการสร้างแพลตฟอร์มเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการจัดการศึกษาตลอดชีวิตของผู้สูงวัยและบุคคลทุกช่วงวัยที่ครอบคลุม การดูแลสุขภาพกาย สุขภาพใจ องค์ความรู้ สังคม และอารมณ์ โดยเชื่อมโยงกับสถานศึกษาในชุมชน

บรรณานุกรม

กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2564). *คลังปัญญาผู้สูงอายุ* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<https://www.dop.go.th/th/implementation/5/14/1427> [2564, 1 กันยายน].

เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2556). Social Media สื่อสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา. *Veridian E-Journal: ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(1), หน้า 72-81.

จรัสพิมพ์ วังเย็น. (2554). แนวคิดหลังสมัยใหม่: การย้อนสู่โลกแห่งภูมิปัญญา. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 13(1) หน้า 20-23.

จินต์ประวีร์ เจริญฉิม และสิริชัย ดีเลิศ. (2560). กระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาของผู้สูงอายุสู่ชุมชนและสังคมที่ยั่งยืน. *วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 33(2), หน้า 152-167.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ธีรพงษ์ บุญรักษา และชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร. (2559). การจัดการวัฒนธรรมชุมชน: ภูมิปัญญาในการเสริมสร้างความมั่นคงผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ชุมชนลาหู่ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารศิลปกรรมบูรพา*, 19(1), หน้า 93-114.

พัฒนาภรณ์ ทูลธรรม ปริญา หวันเหลี่ยม สุเทพ คำเมฆ และพิกุล จิตมณี. (2563). การพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในการสืบสารภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านเรื่องเล่า กรณีศึกษา ตำบลบ้านหนองอำเภอสอง จังหวัดแพร่. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 9(2), หน้า 78-90.

พระสุดรักษ์ วิสุโท และเดชชาติ ตริทรัพย์. (2561). บทบาทของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนในตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 2(2), หน้า 8-13.

ยศยาดา สิทธิวงษ์ สำเร็จ คำโหมง และบุญจันทร์ เพชรเมืองเลย. (2562). การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่คลังดิจิทัลเพื่อความยั่งยืน. *PULINET Journal*, 6(3), หน้า 55-67.

สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์. (2562). *จังหวัดปทุมธานี จัดแถลงข่าว “มหกรรมวัฒนธรรม งานศิลป์ เลิศล้ำ วัฒนธรรม” โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเชื่อมโยงกับเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการทางวัฒนธรรม* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก

<https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG190813163433025> [2565, 25 มีนาคม].

สุนทร จินธรรม, จีรภัทร์ อัฐจิตศิลป์เวท และปณณภัส ธกมลภักดี. (2562). ภูมิปัญญาท้องถิ่นการใช้ประโยชน์จากพืชสมุนไพรในชุมชน ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 13(3), หน้า 137-148.

สุธิดา พัฒนศรีวิเชียร. (2562). พลังของสื่อสังคมกับการขับเคลื่อนขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมใหม่.

วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 27(53), หน้า 132-155.

Gurd, J. (2018). *Social Media Strategy and Planning Essentials-Strategy and Tactics*.

Available: [https://www.smartinsights.com/social-media-marketing/social-](https://www.smartinsights.com/social-media-marketing/social-media-strategy/social-media-strategy-planning-essentials-strategy-tactics/)

[media-strategy/social-media-strategy-planning-essentials-strategy-tactics/](https://www.smartinsights.com/social-media-marketing/social-media-strategy/social-media-strategy-planning-essentials-strategy-tactics/) [2022, January 21].

Kartashova, L. A., Prykhodkina, N. O., Makhynia, T. A., Tymoshko, H. M., Sholokh, O. A., & Zhuravlev, F. M. (2022). Social media as a strategic tool in school management: experience of Ukraine and USA. *Proceedings of the 1st Symposium on Advances in Educational Technology*, **1**, pp. 196-210.